TEKSUUTIMET

4/2019

JOULU-TEKSU

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta 2020!

Toivottaa Oulun Teekkariyhdistys ry.

Sisällysluettelo

2 OTY:n jouluterveiset
3 *Nää oot tässä just ny*
4 Tiedotusvastaavan palsta
5 Puheenjohtajan palsta
6 Tykin suusta
8 Teekkarin keittiössä
10 Vanhan sian palsta
12 Teekkarielämää kuvina
15 Teemu Teekkari ja Puolivetinen Pilsneri
19 Hanskat

Liittykää OTYn Telegram-tiedotuskanavalle!
t.me/OTYtiedotus

Teksuutimet 4/2019

Julkaisija Oulun Teekkariyhdistys ry
Painopaikka Monisto Oy
Levikki 60 kpl
Päätoimittaja Julius Kittilä
Taitto Julius Kittilä
Design Nita Lindfelt ja Julius Kittilä
Taittajan fiilikset Hyvää Oulua kaikille!
Etukannen kuva Julius Kittilä

Toimitus:
Uula Ranta
Eero Huhtelin
Julius Kittilä
Vilho Tikkanen
Tapio Immonen
Sami Kuoppamaa

Joulutervehdys

~~Julius Kittilä~~
7eemu
Tiedotusvastaava
Oulun Teekkariyhdistys ry
tiedotusvastaava@oty.fi
Teemu7 @IRCnet
@Telegram

Se on taas! Joulu tulla jolkottaa niin äkkiä ettei sitä ole kerinnyt kerrassaan huomaamaan. Aika on tänä vuonna muutenkin kulunut varsin sutjakkaasti ja kevään melskeet tuntuvat jo ylikin vuoden takaisilta. Vuoteen on mahtunut kaikkea: stressaavia deadlineja, luentosalin penkkien puuduttavaa kuluttamista, huikean mahtava kolmiraitaWappu, kesätyöt ja taas uuden lukuvuoden alku. OTY:n hienoilla vuosijuhlilla on keretty juhlistaa 20-vuotiasta Wesibussia ja laulumarathonissa lauleltua Kalun täydeltä kurkku käheäksi. Tämän vuosikymmenen loppupuoli on ollut tapahtumantäyteinen ja sillä saadaankin hyvä potku ensi vuodelle, kun OTY:llä alkaa 60-vuotisen taipaleen juhlavuosi. Ensi hallituksen nähneenäni se taatusti onkin hyvissä käsissä! Tsemppiä!

Henkilökohtaisesti syksy on ollut 7eemulle kiireisempää aikaa kuin koskaan ja kalenteri on muistuttanut koko syksyn ajan tilkkutäkkiä kaikkine tapahtumineen, tentteineen ja touhuineen. Vaikka harva se päivä dedikset ovat paukkuneet ja unirytmi (tai sen olemattomuus) on aiheuttanut harmaita hiuksia taiteillessa kaikkien itselleni haalimien nakkien kanssa, on vuosi ollut hyvin opettavainen ja ennen kaikkea antoisa. Paitsi olisin jäänyt kerta kaikkiaan paljosta, jos olisin valinnut vaalikokouksen alla toisin. Sitä on kerennyt jopa näin toista kertaa hyvin samanlaisessa pestissä oppimaan paljon ihkauusiakin asioita, jotka ovat helpottaneet pestin toteuttamista ja joita ei tullut huomanneeksi aikoinaan killan tievana. Oppia ikä kaikki, sanovat.

Mutta sitten onkin jo aika kääntää taas katse kohti tulevaisuutta ja ensi vuotta. Kesätyöasiat alkavat jo painaa monien Teekkarien takaraivoja puhelimen kilinää odotellessa. Seuraava Wappu lähestyy jo kovaa vauhtia. Ja niin taas on lukuvuosi kulunut ja ollaankin kesälomalla (tai töissähän sitä toivon mukaan itse kukin on!) ja aika tuntuu vain rientävän...
Vaikkakin nyt jätän tiedotusvastaavan pestini ja OTY:n ensi vuodeksi taakseni, siirryn jatkamaankin Proselle kulttuurin saralla Teekkarivastaavana. Mainostankin siis nyt jo, että tulkaa rohkeasti mukaan TeKuToKun toimintaan, jos Teekkarikulttuuritekojen harrastaminen tempauksineen, laluineen ja jäynineen kiinnostaa!

Kiitos tästä vuodesta kuuluu kaikille heille, joiden kanssa sain jakaa tämän vuoden kommellukset ja touhuilut teekkarijuttujen parissa. Onnea vielä kaikille uusille toimijoille, teidän käsissänne on tuleva varmasti hieno vuosi. Nauttikaa siitä täysillä, se menee tosi nopeasti!
Nyt on tullut aika väistyä seuraajani tieltä, hänenkin nimi taisi olla Teemu. Kas kummaa, mikä sattuma! Äärettömästi onnea tehtävään, hoida kiekko maaliin!

Tattista ja pallaamma astiale!
- Julius ”7eemu” Kittilä

Heipähei!

Vuosi alkaa tulla loppuunsa ja kovasti mietityttää kuinka se menikään niin nopeasti? Tammikuu tuntuu olevan kaukana menneisyydesä ja syksy hujahti ohi. Jokatapauksessa vuosikymmen vaihtuu helpottavin, mutta myös haikein tuntein. Ensi vuonna ajattelin valmistua tai ainakin viettää sitä kuuluisaa vapaa-aikaa mistä muut puhuvat. Tai aika menee omien laiminlyötyjen haalareiden tuunaamiseen edustuskuntoiseksi näin kahden kaapissa vietetyn vuoden jälkeen.
Vuoden mittaan on ehtinyt tehdä kaikenlaista mitä ei olisi arvannutkaan vuosi sitten tekevänsä ja se on opettanut minulle todella paljon. Vuoden aikana olen tutustunut myös erittäin moneen ihmiseen ja saanut paljon uusia kavereita sekä oppinut uutta itsestäni ja monesta muusta asiasta. Toimiminen OTYn pjnä on ollutkin mahtava kokemus ja toivotan onnea seuraavalle hallitukselle ja toimijoille. Ottakaa vuodesta kaikki irti! Lisäksi lopussa haluaisin kiittää myös kaikkia joiden kanssa olen tässä tehtävässä ollut tekemisissä sillä heitä on paljon ja jokainen on antanut oman panoksensa OTYlle tai ainakin vaikuttanut positiivisesti minun omiin tekemisiini.

-Petteri

↑ Erityiskiitos OTYn hallitukselle <3 Kuvaaja: Nikita Konovets

Petteri Hollanti
Puheenjohtaja
Oulun Teekkariyhdistys ry
puheenjohtaja@oty.fi

Tykin suusta

Nyt viedään viimeisiä Tykkipalstoja oman urani aikana, korkea aika siis sukeltaa syvään päätyyn.
Kuluneen loppusyksyn aikana varmasti jokainen suomalainen on jollain tavalla noteerannut Postin työtaistelutoimet, viimeistään sen ympärillä tapahtuneen kohun johdettua osaltaan Rinteen hallituksen eropyyntöön. Medioita seuraavalle on varmasti tullut vastaan myös Ylemmät Toimihenkilöt YTN:n suunnittelema lakko kahdelle sopimusalalle, ja monella muullakin alalla on tällä hetkellä sopimukseton tilanne, jossa lakko tai muut työtaistelutoimet olisivat mahdollisia. En ala tässä spekuloimaan näistä tilanteista sen enempää, mutta tahtoisin valaista aihetta yleisemmällä taholla: Miksi lakkoillaan?
Suomalaiset työmarkkinat rakentuvat isolta osin sopimustoiminnan päälle. Työnantajajärjestöt (kuten Teknologiateollisuus ja Palta) ja työntekijöitä edustavat ammattiliitot (kuten TEK* ja PAU) neuvottelevat eri aloille työehtosopimuksia (TES), joilla määrätään työsuhteen vähimmäisehdot. Työehtoja koskeva lainsäädäntö on Suomessa yllättävänkin kevyttä, ja moni itsestäänselvyydeltä tuntuva asia on todellisuudessa sovittu työehtosopimuksissa: Lomarahat, 7,5 tunnin työpäivät, pidennetty sairausajan, matkakustannusten korvaukset, jne. Työehtosopimukset vähentävät yksittäisen työntekijän tarvetta neuvotella omista ehdoistaan, kun kohtuulliset perusehdot on TES:lla asetettu.
Työehtosopimukset sovitaan määräajaksi, ja mikäli uutta sopimusta ei saada aikaan ennen edellisen päättymistä, voidaan ruveta työtaistelutoimiin. Työntekijäpuoli voi esimerkiksi ryhtyä lakkoon eli kieltäytyä tekemästä töitä, tai työnantaja voi aloittaa työsulun, eli vastaavasti kieltää työntekijöitä tekemästä töitä. Työtaistelutoimilla joudutetaan neuvotteluita varsin yksinkertaisella tavalla: Niillä kerrotaan vastapuolelle, että ”Hei, tämä juttu josta neuvotellaan, on meille niin tärkeä, että olemme valmiita ansionmenetykseen saavuttaaksemme sen, emmekä myöskään välitä vaikka se haittaisi vähän teitäkin. Jos ette suostu tulemaan vastaan tässä asiassa, niin tätä on luvassa lisää.” Monesti lakkoja ei tarvitse toimeenpanna, vaan pelkkä uhka tulevasta lakosta riittää viemään neuvottelut loppuun.
Tilan ja ajan puutteessa tämä kirjoitus on

>>>
Uula Ranta
Tykki
Tekniikan akateemiset TEK
uula.ranta@tek.fi

pelkkä pintaraapaisu aiheesta, joka kattaa paljon muutakin kuin työehtosopimuksia ja lakkoja, eli edunvalvonnasta. Se puolestaan on vain yksi monesta asiasta, mitä TEK tekee. Mitä kaikkea siis? Kokeile itse ja liity, se ei maksa mitään.

Uula Ranta, Opiskelijayhdyshenkilö, Tekniikan akateemiset TEK

Lue lisää aiheesta: www.tek.fi/edunvalvonta

*: Todellisuudessa TEK ei yksin neuvottele työehtosopimuksia, vaan tekee sen yhdessä muiden Akavalaisten liittojen kanssa Ylemmät Toimihenkilöt YTN:n ja Julkisalan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKO ry:n

Perusasiat kuntoon CV:ssä

LUE LISÄÄ - LÄS MER - READ MORE
→ tektyokirja.fi

1. **CV kertoo työnhaun kannalta tärkeät asiat kompaktissa muodossa.** Rekrytoija ei yleensä tunne sinua eikä tiedä sinusta mitään. Sinun vastuullasi on kertoa hänelle oleellinen tieto. CV:n sopiva pituus on 1-2 sivua.

2. **Tee CV suomeksi/ruotsiksi tai englanniksi.** Englanninkielisten tarve on lisääntynyt ja joillain aloilla käytetään vain niitä. Käytä samaa kieltä, jolla työpaikkailmoitus on laadittu.

3. **Jos sinulla on vain vähän työkokemusta, kerro myös TET-harjoittelustasi.** Mieti oletko oppinut harrastuksista tai vapaaehtoistoiminnasta jotain työnhaussa kiinnostavaa osaamista. Ase- tai siviilipalveluksen aikana saattaa myös kertyä arvokasta kokemusta, joka kiinnostaa työnantajaa.

4. **Huomaathan, että CV-tietokantoihin syötetään samat tiedot mitä CV:ssä on, usein vielä yksityiskohtaisemmin.** Tietokantoja on sujuvampi täyttää, jos olet jo koostanut tietoja CV:n muotoon. Usein tietokantoihin voi myös ladata oman CV:n liitteeksi pdf-muodossa.

5. **CV:ssä oleellista on selkeä tapa esittää sisältö.** Visuaalisuus ei ole itseisarvo vaan tapa tukea sisältöä.

6. **CV-esimerkkejä löydät Työkirjasta.** Muista, että oman CV:si ei ole tarkoitus olla identtinen niiden kanssa. Katso kaikki esimerkit ja sovella niitä. Esimerkkejä löytyy lisää tektyokirja.fi -sivustolta.

TEK

Crème brûlée

Tämä klassinen jälkiruoka on helpompi tehdä kuin kirjoittaa – saatika lausua – oikein. Crème brûlée, sanasta sanaan käännettynä poltettu kerma, tuttavallisemmin paahtovanukas, on munasta ja kermasta tehty vanukas, jonka pinnalla on kovaksi poltettu sokerikuori. Vanukas maustetaan yleensä vaniljalla ja sokerilla (0,2 dl per 1 dl nestettä), mutta tässäkin

vain mielikuvitus on rajana. Olen itse kokeillut mm. kahvia, suklaata ja piparkakkumaustetta vähintäänkin kohtalaisella menestyksellä.
Vanukkaan valmistuksessa kananmunan proteiinit sekoitetaan sopivaan nesteeseen, tässä tapauksessa kermaan ja kypsennetään noin 80-asteiseksi, jolloin saadaan tasainen ja paksu koostumus. Kananmmunan ja veden välistä suhdetta säätämällä vanukkaasta saadaan paksumpi tai laihempi. Tämä jälkiruoka tarjoillaan suoraan valmistusastiasta, joten sen ei

tarvitse olla riittävän vahvaa pysyäkseen itsekseen kasassa, täten 1 keltuainen per 1 dl nestettä riittää. Mikäli käytetään kerman sijaan esimerkiksi maitoa, tulee munaa lisätä hiukan enemmän, koska kerman painosta noin 35 % on rasvaa.

Sopivan muna-nestesuhteen löydyttyä neste lämmitetään kiehuvaksi ja lisätään hitaasti munien ja sokerin joukkoon samalla hyvin sekoittaen. Tällä tavalla muna-nesteseos saadaan nopeasti lähes kypsymislämpötilaan ilman riskiä klimppiintymisestä. Tämän jälkeen seos kaadetaan siivilän läpi annosvuokiin ja nostetaan vesihauteessa uuniin kypsymään (130 – 150 °C, ~30 min.) Vesihaude estää vanukasta

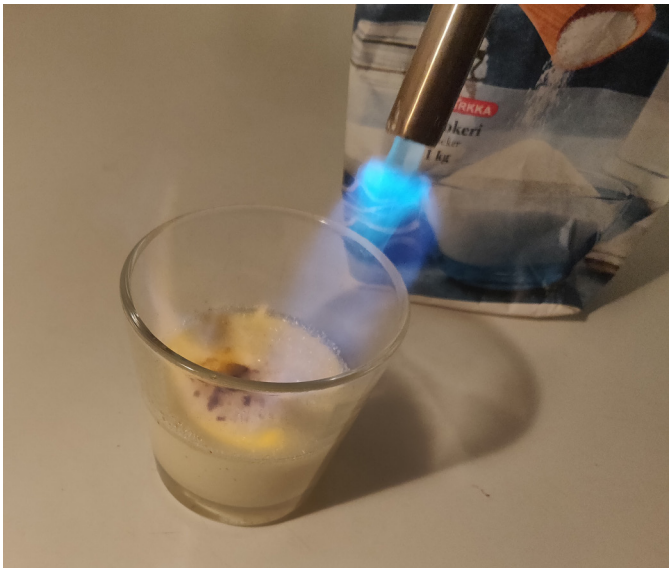

kypsymästä liian nopeasti, jolloin muna saattaisi klimppiintyä ja erota nesteestä. Kun vanukas on kypsää, se hyllyy astiaa heiluttaessa. Vanukas poistetaan uunista ja sen annetaan jäähtyä, mielellään yön yli jääkaapissa hajuilta suojattuna.

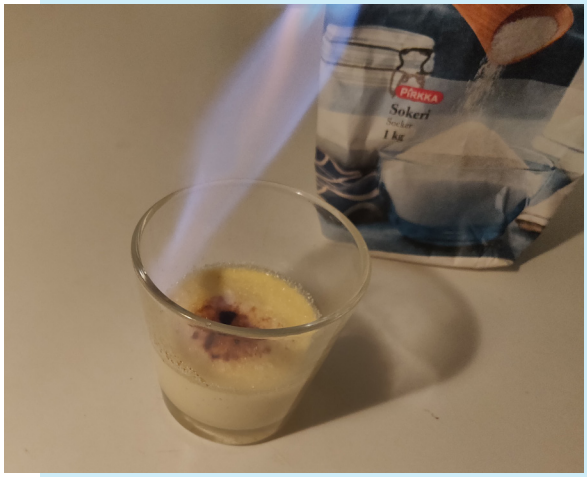

Tarjoiluhetken lähestyessä kylmän vanukkaan päälle ripotellaan sokeria ohut kerros ja sokeri karamelisoidaan. Karamelisointi on helpompaa matalassa ja laakeassa astiassa, täten myös rapean karamellipinnan määrä saadaan maksimoitua. Tähän kaasupoltin on oiva työkalu, mutta pitkävartisella sytkärillä tai uunin grillivastuksella on myös saatu kelvollisia tuloksia. Paahdettu sokerikuori jähmettyy muutamassa minuutissa ja annos on valmiina tarjoiltavaksi. Sokerikuori ei pysy rapeana kovin pitkään, joten tämä vaihe kannattaa ennemmin jättää viimetinkaan kuin tehdä edeltävänä päivänä.

Kirjoitus ja kuvat: Tapio Immonen

Jarrun Jupinat

Kirjoittaja oli Kulttuurisika vuosimallia 2016, sekä Teekkarikilloista mustimman hallituksessa vuosina 2014-2015, sekä muitakin pestejä aktiiviaikoinaan hoidellut ikiTeekkari. Jupinat edustavat kirjoittajan henkilökohtaisia näkemyksiä, joten suolaa on hyvä olla muutama rekkakuormallinen lukiessa, ihan vaan kaiken varalta.

Hyviä hommia

Vaikka vaalikokouskausi on jo hiipumassa tälle syksyä, on aika puhua ns. 'hyvistä hommista'. "Läheppä hallitukseen, hyviä hommia" on varmasti jollain muotoa hyvin tuttu useimmille. Pääasiassa taustalla pestinsä jatkajan etsimisen lisäksi on palanen totuuttakin. Toki hommia on olemassa hyviä ja "hyviä", mutta pääasiassa jokaisessa toimenkuvassa on jotain, joka vetoaa johonkuhun. Kaikki pestit eivät vetoa kaikkiin, mutta useimmille on jotakin, tai ainakin niin kauan kuin paikkoja riittää.

Anekdoottisella tasolla, sen tarkempaa tutkimusta tekemättä, yleisimmät syyt ainejärjestöhommiin lähtemättömyydessä ovat: ajan puute, pestit eivät vaikuta mielenkiintoisilta, henkilö ei koe olevansa vielä valmis tai joku muu vei pestin nenän edestä vaalikokouksessa. Nämä eivät tietenkään kata kaikkia tapauksia, mutta hyvin suuren osan kyllä. Ajan puute voidaan jakaa vielä edelleen kahteen alalajiin: liikaa asioita jo ilman hallitushommia tai koetaan hallitushommat liian työläiksi. Omasta kokemuksesta voin sen verran todeta, että aikaa löytyy aina jostakin, mutta mikäli hallitushommiin ei riitä aikaa, niin joku pienempi toimaripesti on hyvä tapa kastaa varpaitaan järjestöjen toimintaan (toimii myös jos ei koe olevansa vielä valmis hallitukseen). Kuitenkaan ei ole tarkoituksenmukaista lähteä hommiin polttamaan itseään loppuun, joskus aikaa ei vain ole tarpeeksi ja kaikkeen ei pysty, joten ajankäytön priorisointi on tehtävä itse. Mitä tulee mielenkiinnon puutteeseen, kannattaa ainakin tutustua toimenkuviin ja kysellä nykyisiltä tai vanhoilta toimijoilta, mikäli joku sattuisi sitten kuitenkin kiinnostamaan, mutta mikäli mikään ei siltikään nappaa, niin minä eikä toivottavasti kukaan muukaan lähde pakottamaan ketään "hyviin hommiin". Jos taas viimeisimmässä vaalikokouksessa koki kirvelevän tappion, tenttien tavoin vaalikokouksiakin tulee aina lisää.

Mitkäs sitten ovat niitä hyviä puolia näissä hyvissä hommissa? Aloitetaan helpoimmasta päästä, eli etenkin hallituksessa, mutta myös toimarina pääsee hiomaan ryhmätyöskentelytaitojaan, keskimäärin hieman vapaammassa ilmapiirissä kuin esimerkiksi kursseilla. Samalla näkee, kuinka hommat toimivat ainejärjestösaralla ja, mikäli tunnistaa toiminnassa epäkohtia, kuinka hoitaa asioita paremmin. Toimintaan on mahdollista jättää oman jälkensä tuleville toimijoille, joskin jäljen mittakaava ja säilyvyys vaihtelee pestistä toiseen hyvinkin paljon. Keskimäärin oman ja muiden ainejärjestöjen toimintaan lähtee paljon hyviä tyyppejä, joihin tutustuminen on lähes aina vaivan arvoista. Edeltävään liittyen myös mystistä 'verkostoitumista' tapahtuu usein ainejärjestöhommien ohella, jolla voi olla kauaskantoisia vaikutuksia myöhempää elämää ajatellen. Luottamustehtävät tuovat myös hyvän mausteen ansioluetteloon, joskaan henkilökohtaisesti en suosittelisi esimerkiksi hallitushommia saadaksesi kivan merkinnän ansioluetteloon, vaan mielummin siksi, että hommat kiinnostavat. Muutenkin järjestötoiminta on ansioluettelon kannalta pieni lisuke, ei pääruoka. Etenkin hallitushommissa tulee pestistä riippuen olemaan hyvinkin kiireisiä

osioita vuodesta ja stressiä kertyy, on kuitenkin hyvä muistaa ettei hommissa olla yksin ja uusilta kavereilta voi ja kannattaa kysyä apua tai neuvoa tarpeen niin vaatiessa. Stressiä pääsee myös näissä hyvissä hommissa purkamaan porukalla erinäisissä tapahtumissa ja illanistujaisissa.

Jos siis rupesit harkitsemaan ainejärjestöhommia, oli se sitten toimarina tai hallituslaisena, voin lämpimästi suositella ainakin kokeilemista. Jos tälle vuotta ei hommaa sattunut kohdalle, niin kuten jo sanottu, seuraavaan vaalikokoukseen voi mennä yrittämään. Loppujen lopuksi pestejä on kuitenkin monia erilaisia, joten useimmille löytyy ainakin jotain mieleistä tekemistä. Valehtelematta väitänkin, että omat hallitusvuoteni olivat elämäni parasta aikaa, vaikkei kaikki aina ollutkaan yhtä juhlaa. Hyviä hommia siis.

↑ Tulevan lukuvuoden PROt sitsaamassa. Kuva: Joni Lustig

Teekkarielä

↓ OTY 59 ja Wesibussi 20 -vuosijuhlat. Kuva: Santeri Leppälä

↑ Fuksilakitus ja lakinlaskijaiset Rotuaarilla. Kuva: Noora Jauhola

mää kuvina

↓ Fuksisuunnistuksen voittajajoukkue Senionöörit. Kuva: Joni Lustig

Teemu Teekkari ja Puolivetinen Pilsneri

Ehkä kuulut Proselle..

Tai kenties kiltasi onkin KONE

Kuva: Sami Kuoppamaa
Teksti: Julius Kittilä ja Vilho Tikkanen

Ovi lennähti auki. Ovella seisoi tummahiuksinen Teekkari, jolla oli maalarinvalkeat haalarit. Hänellä oli hyvin iloiset kasvot, ja Teemun ensimmäinen ajatus oli, ettei häntä raaski suututtaa.
”Fuksit, fuksiohjaajanne Nita.”, Erno sanoi.
”Kiitos, Erno. Minä jatkan tästä eteenpäin.”
Hän näpytteli koodin oven vieressä olevaan paneeliin ja ovi aukesi. Sali oli niin suuri, että koko Fjällkungenin talo olisi mahtunut sen sisälle. Metalliseiniä valaisivat samanlaiset sähkövalot kuin keskustan pankissa, katto oli niin vino ettei siitä erottanut, mistä se alkoi, saatikka minne se päättyi, ja käytävälle avautuva kierreportaikko johti ylempiin kerroksiin.
He seurasivat Nitaa paikatun lattian poikki. Teemu kuuli satojen äänten sorinaa salin puolelta – Teekkarit olivat jo siellä – mutta Nita vei fuksit portaikon viereen käytävän varteen. He ahtautuivat kierreportaiden juureen, jossa he seisoivat lähempänä toisiaan kuin olisivat tahtoneet ja pälyilivät hermostuneina ympärilleen.
”Tervetuloa Teekkaritalolle”, Nita sanoi. ”Akateemiset alkajaiset käynnistyvät tuota pikaa, mutta te voitte mennä omille etkoillenne vasta kun teidät on lajiteltu omiin kiltoihin. Lajittelu on erittäin merkityksellinen seremonia, koska koko sen ajan minkä te opiskelette täällä lipastolla, teidän kitanne tulee olemaan ikään kuin perheenne. Te käytte luennoilla omien kiltalaistenne kanssa, käytte excuilla omien kiltalaistenne kanssa ja vietätte vapaa-aikaanne omien kiltojenne kiltahuoneilla.
”Seitsemän kiltaa ovat nimeltään Arkkitehtikilta, Ympäristörakentajakilta, Prosessikilta, Koneinsinöörikilta, Sähköinsinöörikilta, OTiT ja OPTIEM. Jokaisella killalla on oma ylevä historiansa ja jokainen on kasvattanut merkittäviä diplomi-insinöörejä ja arkkitehtejä. Niin kauan kuin olette fukseja, te ansaitsette menestyksekkäällä toiminnallanne fuksipisteitä. Vuoden päättyessä se fuksi, jolla on eniten pisteitä, kastetaan ensin Lasaretinväylään, mikä on suuri kunnia. Toivon, että jokainen teistä tuottaa mainetta sille killalle, josta tulee omanne.
”Lajitteluseremonia alkaa n minuutin kuluttua muun yhdistyksen edessä. Minä tulen takaisin, kunhan olemme valmiita teitä varten”, Nita sanoi. ”Olkaa hyvät ja odottakaa hiljaa.”
Hän poistui portaikon alta. Teemu nielaisi.
”Miten meidät oikein lajitellaan niihin kiltoihin?” hän kysyi Santerilta.
”Jonkinlaisella testillä kai. Reetu sanoi, että se juovuttaa kamalasti, mutta minusta tuntuu, että hän pelleili.”
Teemun sydän muljahti inhottavasti. Testi? Koko yhdistyksen nähden? Mutta eihän hän osannut vielä ainuttakaan laulua – mitä ihmettä hänet pantaisiin tekemään? Hän ei ollut odottanut mitään sen kaltaista heti kun he saapuisivat paikalle. Hän katseli hädissään ympärilleen ja näki, että kaikki muutkin näyttivät kauhistuneilta. Kukaan ei puhunut paljon, paitsi Henna joka säksätti kamalan nuotin vierestä kaikkia ulkoa oppimiansa lauluja ja pohdiskeli mitä niistä hän mahtaisi tarvita.
Teemu yritti olla kuuntelematta häntä. Hän oli hermostuneempi kuin koskaan, milloinkaan, hermostuneempi kuin silloinkaan kun hän joutui viemään koulusta kotiin Fjällkungeneille muistutuksen, jossa kerrottiin että hänen oli jotenkin onnistunut piirtää kuvaamataidon tunnilla AutoCADilla täysin toimiva kaksitahtimoottorin 3D-malli. Hän tuijotti herkeämättä oviaukkoa. Nita tulisi n minuutin päästä takaisin – mitä se ikinä tarkoittikaan.
Silloin tapahtui jotain minkä takia Teemu pomppasi puolisen metriä ilmaan ja löi päänsä kierreportaikkoon. Moni hänen takanaan kirkui.
”Mitä-?”
Teemu haukkoi henkeä. Samoin tekivät toiset hänen ympärillään. Parisenkymmentä jarrua oli juuri soljunut takaovesta saliin. Ne olivat rähjäisiä ja hivenen etyylialkoholilta haisevia ja liukuivat huoneen poikki jutellen keskenään ja tuskin vilkaisivat fukseihin. Ne kinastelivat saunan termodynamiikasta. Lihavan insinöörin näköinen jarru sanoi juuri: ”Laittakaa lista päälle ja unohtakaa, sanon minä, meidän täytyy antaa hänelle toinen mahdollisuus –”
”Inssi hyvä, eiköhän se veto ole jo saanut meidän kaikkien jalat reumaisiksi. Se pilaa meidän

kaikkien terveyden, ja tehän tiedätte, että siitä syytetään Teekkarikulttuuria ihan yleisen opiskelijaryyppäämisen sijaan – oho, mitä te täällä teette?”
Jarru, joka oli pukeutunut kokovartalohaalariin ja suihkusandaaleihin, oli yhtäkkiä pannut merkille fuksit. Kukaan ei vastannut.
”Uusia fukseja!” sanoi lihava jarru ja hymyili heille. ”Lajittelua vaille, oletan?”
Jotkut nyökyttelivät mykkinä.
”Toivottavasti tavataan Prosella!” sanoi jarru. ”Se on minun kiltani, nähkääs.”
”Hajaantukaa”, kajahti tiukka ääni. ”Lajitteluseremonia alkaa kohta.”
Nita oli palannut. Jarrut kompuroivat peräkanaa tiehensä pukuhuoneen oven läpi.
”No niin, muodostakaa jono”, Nita käski fukseja, ”ja seuratkaa minua.”
Teemusta tuntui kummasti kuin hänen jalkansa olisivat kasvattaneet massaansa huomattavasti tilavuuden säilyessä vakiona. Hänen edessään jonossa oli poika, jolla oli hiekanvärinen tukka, ja takanaan Santeri, kun he marssivat portaikolta, käytävän halki ja tiskin ohi suureen saliin. Teemu ei koskaan ollut kuvitellutkaan niin outoa ja ihmeellistä paikkaa. Se oli varustettu tuhansin ja taas tuhansin vinoin kulmin, jotka eivät tuntuneet tekevän mitään järkeä. Seitsemässä pitkässä pöydässä istuivat yhdistyksen Teekkarit. Pöydät oli katettu selluloosasta jalostetuilla pyörein astioilla ja alumiinisilla sylintereillä. Salin päässä oli vielä yksi pöytä ja sen ääressä seisoi OTY:n hallitus. Nita johti fuksit pöydän lähistölle ja pysäytti jonon riviksi, joka seisoi kasvot kohti Teekkareita, hallitus takanaan. Sadat pöydistä tuijottavat kasvot näyttivät punakoilta särisevässä sähkövalossa. Siellä täällä Teekkareiden joukossa puhelimet hohtivat vaimeaa lyhytaaltopituista valoa. Lähinnä väistääkseen tuijottavat katseen Teemu katsoi ylöspäin ja näki peltisen harmaan katon, jota halkoi mutkat. Kän kuuli, kun Henna kuiskasi: ”Se on Wanha peltikatto, minä luin siitä OTY:n historiikistä.”
Oli vaikea uskoa, että tästä on tehty diplomityö ja että työn tekijä on tällä hetkellä toimiva diplomi-insinööri.
Teemu siirsi katseensa kiireesti takaisin alas, kun Nita nosti ääneti punaisen tuolin fuksien eteen. Tuolin päälle hän asetti valkoisen ja mustan lakin. Lakin päälykangas oli yhtenäinen ja valkoista samettia. Lakin päälykankaan yhdistivät lakin reunaan valkoiset, samettiset sivukappaleet. Lakin reunus oli vuorattu mustalla sametilla. Lippa oli mustaa muovia ja lakeria. Lakin hikinauha oli nahkaa tai nahankaltaista valmistetta. Lakin vuori oli yläosasta vaaleansinistä kangasta. Lakin päässäpysyminen oli varmistettu mustalla kuminauhalla ja lakissa oli tupsu, jonka kannatinnarun pituus oli 36 +- 1 senttimetriä. Tupsu oli tuuhea- n. 1600 lankaa ja sen määrä painoi 45 g +- 1 g, ja se oli kokonaisuudessaan 20 +- 0.5 cm pitkä. Lakin mustassa reunuksessa lipan yläpuolella oli OTY:n hieman siipimutteria muistuttava lyyra. Vieno-täti ei olisi antanut tuoda sitä sisälle taloon.
Ehkä heidän täytyisi yrittää imeyttää 0,33L alkoholipitoista juomaa lakin tupsuun, Teemu ajatteli hurjana, siltä se vähän vaikutti. Kun hän huomasi, että kaikki salissaolijat tuijottivat lakkia, hänkin tuijotti sitä. Syntyi muutaman sekunnin täydellinen hiljaisuus. Lakin sisälle rakennettu koneisto alkoi toimia ja piirilevyt johtamaan koneiston tuottamaa sähköenergiaa ja lakki puhkesi lauluun:

Kaupunni tuo paskamainen
Oulu pillaa aina kaiken
:,: voimalla seitsemän killan. :,:

Arkkitehdit talot piirtää,
kampuksensa karkuun siirtää
:,: Esteettinen lasisilmä. :,:

Vanha Raksa muodon muuttaa,
Ymppi katseet ”luontoon suuntaa”
:,: Alako kasvamaan tissit. :,:

Koneinsinöörikilta,
orgiat on joka ilta:
:,: kahdeksan miestä ja auto. :,:

Savukone illan kruunaa,
Sikki kytkennät kun tuunaa
:,: Sulaketaulussa naula. :,:

Prosea ei tiedä mistään,
sellut haisemaan se pistää.
:,: Kuulemma siellä on nainen. :,:

OTiTlainen koodineeker'
muusanaan on eri keeper.
:,: Morsion nimi on JPG :,:

Tutalainen…
Lakin tupsun momentti kasvoi niin, että se alkoi heilahdella laulun lyriikoiden tahtiin eriskummallisin tavoin. Lopulta lakki jatkoi laulua tupsun tehdessä viimeiset, voimakkaimmat heilahdukset säkeistön loppuun ennen sen liike- ja potentiaalienergian palautumista normaalitiloihin:
:,: Johtamisen jalo taito. :,:

Siinä ompi kiltasarja
fiini niin kuin WC-harja.
:,: Oulu on kusinen korpi. :,:

Kun lakki lopetti laulunsa, koko sali alkoi äänettömästi skoolata kukin vierustoverilleen, ensin toiselle puolelle, sitten toiselle ja vielä kerran vastakkaiselle puolelle ennen pitkää ja tunteikasta siemausta. Lakkikin kiskoi lasia jokaiseen seitsemään pöytään päin ja palasi sitten liikkumattomaksi.
”Meidän täytyy varmaan vain sovittaa lakkia!” Santeri kuiskasi Teemulle. ”Minä tapan Reetun, hän höpötti alastonmarssista lähistöllä sijaitsevaan auki olevaan ravitsemusliikkeeseen.”
Teemu hymyili vaisusti. Olihan lakin sovittaminen kivempaa kuin laulaminen, mutta hänestä olisi ollut kiva sovittaa sitä kenenkään näkemättä. Teemu ei sillä hetkellä tuntenut itseään akateemisesti sivistyneeksi tai kekseliääksi, tai muutenkaan teknilliseksi. Kunpa lakki olisi maininnut killan lievästi pahoinvoiville, se olisi ollut hänelle omiaan.
Nita astui nyt esiin kädessään puhelin, jossa oli sähköposti auki. ”Kun luen nimenne, te panette lakin päähänne ja istutte tuolille lajiteltavaksi”, hän sanoi. ”Hanna Ahlgren!”
Punanaamainen, lettipäinen tyttö kompuroi rivistä esiin, pani lakin päähänsä, lakin hikinauhan kitka ei riittänyt pitämään sitä hänen otsansa päällä vaan se vajosi alas peittäen hänen silmänsä ja hän istuutui. Hetken hiljaisuus – ”PROSE!” lakkiin asennettu kaiutin huusi särisevällä äänellä.
Puhtaanvalkoisiin haalareihin pukeutunut pöytäkunta hurrasi ja taputti kun Hanna meni istumaan Prosessikillan pöytään. Teemu näki lihavan Prosen jarrun virnistävän tytölle likaisesti.
”Susanna Ahonen!”
”PROSE!” lakki huusi taas ja Susanna pinkaisi istumaan Hannan viereen.
”Tero Blomgren!”
”SIK!”
Nyt taputettiin toisessa pöydässä vasemmalta. Moni sikkiläinen nousi ylös kättelemään Teroa, kun tämä liittyi heidän joukkoonsa.
Moona Erkkilä meni myös Sähköinsinööriksiltaan, mutta Liisa Fagerholmista tuli ensimmäinen uusi konekiltalainen ja punahaalarinen pöytäkunta huusi hurjasti ”KONE! KONE! KONE!”. Teemu näki Santerin kaksosveljien vislaavan.
Milla Fagerholm kuului OPTIEMille. Ehkä Teemu vain kuvitteli kaiken sen jälkeen mitä oli kuullut tutalaisista, mutta hänestä se pöytäkunta näytti heiluttavan käsiään mesmerisoivasti.
Teemu pani merkille, että joskus lakki huusi killan oitis, mutta toisinaan se joutui tovin miettimään. Sami, se hiekkatukkainen poika Teemun vierestä rivissä, istui tuolilla melkein minuutin ennen kuin lakki julisti hänen killakseen Koneen.
”Henna Karttunen!”
Henna melkein juoksi tuolille ja tunki lakin innoissaan päähänsä.
”KONE!” lakki huusi. Santeri voihkaisi.
Taneli Malinen marssi rehvakkaasti esiin kun hänen nimensä sanottiin ja sai toiveensa heti läpi. Lakki ehti tuskin hipaistakaan hänen päätään ennen kuin se kiljaisi: ”OPTIEM!”

Malinen meni ystäviensä Rabben ja Koistisen luo ja näytti hyvin tyytyväiseltä itseensä. Valittavia ei ollut enää paljon.
”… Mundskjöld, … Norppanen, … Parkinson, … Romppainen, … Rieskanen, ja vihdoin –
”Teemu Teekkari!”
Kun Teemu astui esiin, salissa alkoi yhtäkkiä kuulua kuiskintaa kuin siellä olisi yhtäkkiä käynnistynyt sarjassa läjäpäin pieniä pneumaattisia mäntiä.
”Teekkari, sanoiko hän Teekkari?”
”Sekö Teemu Teekkari?”
Viimeiseksi ennen kuin lakki putosi silmille Teemu näki salillisen ihmisiä, jotka kurkottelivat kaulaansa nähdäkseen hänet paremmin. Sitten hän näki pelkkää mustaa lakin sisässä. Hän odotti.
”Hmm”, sanoi vaimea särisevä ääni lakin sisältä hänen korviinsa. ”Hankala, hyvin hankala. Erittäin kekseliäs näköjään. Eikä heikko ongelmanratkaisutaidoiltaankaan. Lahjoja on, voi hyvänen aika, aivan – ja mukava jano päästä näyttämään kykynsä, onpas tämä mielenkiintoista… Minnekäs minä sinut panisin?”
Teemu puristi tuolin reunoja ja ajatteli: ”Ei tutalle, ei tutalle.”
”Vai ei OPTIEMille?” sanoi vaimea koneääni. ”Oletko varma? Sinusta voi tulla suuri teollisuusfirman johtaja, kuule, sinulla on ainekset päässäsi, ja OPTIEMilta saisit paljon apua matkallasi suuruuteen, siitä ei ole epäilystäkään – eikö? No, jos olet varma – ole sitten KONE!”
Teemu kuuli lakin huutavan viimeisen sanan koko salille. Hän otti lakin päästään ja käveli vapisevin jaloin kohti Koneinsinöörikillan pöytää. Killan fuksivastaava nousi ylös ja ravisti pontevasti Teemun kättä samalla kun koko pöytä huusi ”MEIDÄN FUKSI! MEIDÄN FUKSI!”
Nyt Teemu näki kunnolla pöydän äärelle. Lähimpänä Koneen pöytää seisoi Valde, joka tavoitti hänen katseensa ja nosti peukun pystyyn. Teemu virnisti vastaukseksi. Ja siellä, keskimmäisenä kaikkien seitsemän killan värisissä haalareissa seisoi Petteri Hollanti. Teemu tunnisti hänet heti lehdestä, joka hänelle oli lähetetty kesällä.
Nyt oli enää muutama oppilas lajittelematta. Liisa Turpeinen meni OTiTille, ja sitten oli Santerin vuoro. Hän oli nyt kalvakan vihreä. Teemu nosti peukun pöydän alla pystyyn ja sekunnin kuluttua lakki huusi ”KONE!”
Teemu huusi lujasti muiden mukana, kun Santeri lyyhistyi istumaan tuoliin hänen viereensä.
”Hyvin toimittu Santeri, erinomaista”, fuksivastaava sanoi mahtipontisesti Teemun yli juuri kun Benjamin Zyrkenbergistä tehtiin uusi jäsen Ympille. Nita sulki puhelimensa ja otti lajittelulakin tuolilta.
Petteri Hollanti oli noussut seisomaan. Hän säteili koko teekkarikansalle ja levitti käsivartensa sen näköisenä kuin hänelle olisi maistunut jo pullollinen Gambinaa. Mikään ei olisi voinut miellyttää häntä enemmän kuin se, että he kaikki olivat siellä.
”Nonii tervetuloa!” hän sanoi. ”Tervetuloa alottamaan uus lukuvuosi täällä lipastolla. Ennen kuin ruvetaan juhlimaan tahtoisin kuitenkin kohottaa maljan sen kunniaksi: pistetään kaikki punaiselle! Kiitos!”
Hän istuutui. Kaikki kohottivat maljan ja hurrasivat. Teemu ei tiennyt nauraako vai ei.
”Onko hän- hivenen hullu?” hän kysyi fuksivastaavalta epävarmasti.
”Hulluko?” fuksivastaava sanoi kepeästi. ”Hän on nero! Maailman paras Teekkari! Mutta on hän hivenen hullu. Saako olla jaloviinaa, Teemu?”
Teemun suu loksahti auki. Astiat hänen edessään olivat nyt täynnä ruokaa ja juomaa. Hän ei ollut koskaan nähnyt missään niin paljon herkkuruokia: pyttipannua, makaronisalaattia, uunipatonkia, salaattia, pottumuussia, poronkäristystä, puolukkasurvosta ja jostain kumman syystä persiljaa.

Jatkuu ensi vuoden Teksuutimissa...

TEKSUUTIMET 4/2019

Verkkosivut
www.oty.fi

Facebook
@OulunTeekkariyhdistys

Instagram
@oulunteekkariyhdistys

Telegram
t.me/OTYtiedotus